

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ד ע"ב

פרשת ויקרא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאַרְעָא. הִדָּא הוּא דְכָתִיב, (שמות כה) וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וּשְׁכָנָתִי בְּתוֹכְכֶם, וּכְדִין עֲלָאִי וְתַתָּאִי אֲתַבְּסָמוּ. (ויקרא א) וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה. רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח, (שיר השירים ב) הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאַרְץ עֵת הַזְּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ. הָאִי קָרָא אִית בֵּיה לְאַסְתִּכְלָא, כִּינּוּן דְכָתִיב נִרְאוּ בְּאַרְץ, מַהוּ דְכָתִיב נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ, דְּהָא בְּחַד אֶרֶץ סַגִּיָּא. אֲלֵא הַנְּצַנִּים, אֲלִין אִינוּן נְטִיעָן דְּעֶקְרָן קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁתִּיל לִין בְּאַתְרָא אַחְרָא, וְאַתְרִבִּיאוּ, כְּנִטְעָתָא כַּד אֲפִיק פְּרָחִין.

תרגום לעברית

רַבִּי אֲחָא בָּאֵר אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה בְּשַׁעֲרֵי שְׁכִינָה לְמַשְׁכָּן, כְּשֶׁנִּמְצְאוּ בְּרִכּוֹת וּשְׁמֻחוֹת בְּכָל, וְנִכְנָסָה הַשְּׁכִינָה כְּמוֹ כָּלָה לַחֲפָה, וְאִזּוּ נִשְׁלְמוּ נִמְצְאוּ יִשְׂרָאֵל לְמִטָּה וְנִבְּחָזוּ בְּקִדּוּשׁ - בְּרוּךְ - הוּא בְּאַרְץ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שמות כה) וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וּשְׁכָנָתִי בְּתוֹכְכֶם, וְאִזּוּ הִתְבַּשְּׁמוּ עֲלִינוּנִים וְתַתָּוִנוּנִים. וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה. רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח, (שיר ב) הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאַרְץ עֵת הַזְּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ. בְּפְסוּק זֶה יֵשׁ לְהַתְּבוּנָה, כִּינּוּן שְׁכָתוֹב נִרְאוּ בְּאַרְץ, מַה זֶה שְׁכָתוֹב נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ? שְׁהֲרִי בְּאַרְץ אַחַת מְסַפִּיק. אֲלֵא הַנְּצַנִּים - אֵלּוּ אוֹתָן הַנְּטִיעוֹת שְׁעָקֵר אוֹתָן הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׁתִּיל אוֹתָן בְּמָקוֹם אַחֵר, וְגִדְלוּ כְּנִטְעָה כְּשֶׁמוֹצִיָּא פְּרָחִים.

נִרְאוּ בָּאָרֶץ, דִּהְיָ אֶרֶץ מִתְּבָרָכָא מִנִּיּהוּ כְּדָקָא חֲזִי. וּמַאי אֵיּהִי. אֶרֶץ קֹדֶשׁ, אֶרֶץ
עֲלָאָה, אֶרֶץ וְדַאי. עֵת הַזְמִיר הַגִּיעַ, עֵידֶן לְאַעְקָרָא שׁוֹלְטָנוּתָא דְרַבְרָבִי עֲמִין דְּלֹא
יִשְׁלֹטוֹן בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל, בְּשַׁעֲתָא דְאַתְתָּקָם מִשְׁכָּנָא.

תרגום לעברית

נִרְאוּ בָּאָרֶץ, שֶׁהָאָרֶץ הִזוּ מִתְּבָרָכָת מֵהֶם כְּרָאוּי. וּמִיּהוּ? הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה, הָאָרֶץ
הָעֲלִיוֹנָה, אֶרֶץ וְדַאי. עֵת הַזְמִיר הַגִּיעַ, הָעֵת לְעַקֵּר אֶת שְׁלֹטוֹן גְּדוּלֵי הָעַמִּים שֶׁלֹּא יִשְׁלֹטוּ
עַל יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעֲתָה שֶׁהוּקָם הַמִּשְׁכָּן.

טקסט הזוהר

וְקוּל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ, דָּא אֶרֶץ דְּלִתְתָּא, דְּאַחֲסָנוּ יִשְׂרָאֵל עַל יְדָא דִּיהוֹשֻׁעַ. מֵאֵן הוּא
קוּל הַתּוֹר. דָּא הוּא תִּיֵּיר עֲלָאָה, דְּאַזְדוּוג עֲמָה כַּד בָּנָה שְׁלֹמֹה בִּי מִקְדָּשָׁא לְתַתָּא, וְכִדִּין
אַתְעֵטֵר קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא בְּעֵטְרוֹי, כְּחֵתֵן בְּכֻלָּהּ. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ג)
צְאִינָה וְרֹאנָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה וְגו'.

תרגום לעברית

וְקוּל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ - זֶה הָאָרֶץ שֶׁלְמֹטָה שִׁירְשׁוּ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי יְהוֹשֻׁעַ. מִי הוּא
קוּל הַתּוֹר? זֶהוּ הַתִּיֵּיר הָעֲלִיּוֹן שֶׁהַזְדוּוג עֲמָה כְּשֶׁבָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמֹטָה, וְאִזּוּ
הַתְעֵטֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֵטְרוֹתָיו כְּמוֹ חֵתֵן עִם כָּלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁם ג) צְאִינָה
וְרֹאנָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה וְגו'.

טקסט הזוהר

בְּסִפְרָא דְאַגְדָּתָא אָמַר, קוּל הַתּוֹר, דָּא תּוֹרָה שֶׁבַעַל פָּה, דְּתּוֹרָה דְּבִכְתָּב אֲקָרִי תּוֹרָה
סֵתָם, תּוֹרָה שֶׁבַעַל פָּה אֲקָרִי תּוֹר, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר וַיִּקְרַע וַיִּקְרָא, דָּא שְׁלִימוֹ, וְדָא לָאו
הָכִי, וְאַנָּא אוֹקִימָנָא כְּמָה דְאַתְמֵר, וְהָכִי הוּא.

בספר האגדה אמר, קול התור - זו תורה שבעל פה, שתורה שבכתב נקראת סתם תורה, תורה שבעל פה נקראת תור, כמו שנאמר ויקר, ויקרא. זו שלמות. וזו לא כה, ואני בארתי כמו שנתבאר, וכך זה.

טקסט הזהיר

תא חזי, כד נחתת שכינתא למשכנא, כתיב כלת משה, חסר ו', כלת משה ודאי, ואוקמוה. אבל רזא דמלה, כלת משה: דא כנסת ישראל, וכלא חד מלה, ולמלא עלאה אתמר. כיון דאתתקם משכנא קאים משה לבר, אמר לא אתחזי למיעל אלא ברשותא, מיד ויקרא אל משה. מאן ויקרא. דא הויא דביתא דילה היא, הויא כלה דכל ביתא ברשותא דילה. (ויקרא א) וידבר יי' אליו, הויא דאקרי קול, הויא דאחיד ביה משה.

תרגום לעברית

בא ראה, כשירדה שכינה למשכן, כתוב כלת משה, חסר ו', כלת משה ודאי, ופרשוה. אבל סוד הדבר - כלת משה זו כנסת ישראל, והכל דבר אחד, ולמלה העליון זה נאמר. כיון שהוקם המשכן, עמד משה בחוץ ואמר, לא ראוי להכנס אלא ברשות. מיד - ויקרא אל משה. מי זה ויקרא? זו אותה שהבית שלה היא, אותה כלה שכל הבית ברשותה. וידבר ה' אליו, אותו שנקרא קול, אותו שאחוז בו משה.

טקסט הזהיר

ויקרא אל משה, רבי אלעזר פתח, (ישעיה נ) מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפרדות. זכאין אינון ישראל, דבכל אתר דאשתכחו, קודשא בריך הוא אשתכח עמהון, וקודשא בריך הוא אשתכח ביניהון, ומתפאר בהו בישראל, הדא הוא דכתיב (ישעיה מט) ישראל אשר בה אתפאר.

וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה. רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח, (ישעיה נ) מְדוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ קִרְאתִי וְאֵין עֹנֶה
הַקְצֹר קִצְרָה יְדֵי מַפְדּוֹת. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל, שְׂכָכֹל מְקוֹם שְׁנִמְצָאוֹ, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
נִמְצָא עִמָּהֶם, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בִּינֵיהֶם וּמִתְפָּאֵר בָּהֶם בְּיִשְׂרָאֵל, זֶהוּ שְׂכֵתוֹב
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר.

טקסט הזהור

ולא עוד, אלא דִּישְׂרָאֵל אֲשֶׁלִּימוּ מְהִימְנוּתָא בְּאַרְעָא. וַיִּשְׂרָאֵל שְׁלִימוּ דְשָׂמָא קְדִישָׁא
אִינוּן. וְכַד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁתְּלִימוּ בְּעוֹבְדֵייהוּ, כְּבִיכּוֹל, שָׂמָא קְדִישָׁא אֲשֶׁתְּלִים. וְכַד יִשְׂרָאֵל
לֹא אֲשֶׁתְּלִימוּ לְתַתָּא בְּעוֹבְדֵייהוּ, וְאַתְחִיבוּ גְלוּתָא, כְּבִיכּוֹל שָׂמָא קְדִישָׁא לֹא שְׁלִים
לְעִילָא. דְתַנּוּן דָּא סְלִיק וְדָא נַחֲתִית, יִשְׂרָאֵל דְלְעִילָא סְלִיק לְעִילָא. כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל נַחֲתִית
לְתַתָּא, אֶתְרַחֲקוּ דָּא מִן דָּא, כְּבִיכּוֹל אֲשֶׁתְּאֵר שָׂמָא קְדִישָׁא בְּלֹא שְׁלִימוּ. וְכַלָּא בְּגִין
דְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגְלוּתָא.

תרגום לעברית

ולא עוד, אלא שִׁישְׂרָאֵל מְשִׁלִּימִים אֶת הָאִמוּנָה בְּאַרְץ, וַיִּשְׂרָאֵל הֵם שְׁלֵמוֹת הַשֵּׁם
הַקְדוֹשׁ. וְכִשְׁיִשְׂרָאֵל נְשִׁלִּימִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם, כְּבִיכּוֹל הַשֵּׁם הַקְדוֹשׁ נְשִׁלֵּם. וְכִשְׁיִשְׂרָאֵל לֹא
נְשִׁלִּימִים לְמַטָּה בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּמִתְחִיבִים גְלוּת, כְּבִיכּוֹל הַשֵּׁם הַקְדוֹשׁ לֹא שְׁלֵם לְמַעְלָה.
שְׁשִׁנִּינוּ, זֶה עוֹלָה וְזֶה יוֹרֵד. יִשְׂרָאֵל שְׁלֵמַעְלָה עוֹלָה לְמַעְלָה - כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל יוֹרֵד
לְמַטָּה. הִתְרַחֲקוּ זֶה מִזֶּה, כְּבִיכּוֹל נִשְׁאָר הַשֵּׁם הַקְדוֹשׁ בְּלִי שְׁלֵמוֹת, וְהַכֹּל מִשּׁוּם שְׂכִנְסֶת
יִשְׂרָאֵל בְּגְלוּת.

טקסט הזהור

וְאַף עַל גַּב דִּישְׂרָאֵל בְּגְלוּתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשֶׁתְּכַח בִּינֵייהוּ, וְאַתִּי וְאַקְדִּים לְבִי
כְּנִישְׁתָּא, וְקָרִי וְאַמֵּר, (ירמיה ג) שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹכְבִים אֲרָפָא מְשׁוּבוֹתֵיכֶם. וְלִית מֶאֵן
דְּאַתְעֵר רוּחִיָּה, כִּדִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמֵר, מְדוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ קִרְאתִי וְאֵין עֹנֶה.

אֶקְדָּמִית, וְאֵין אִישׁ, וְלִית מֵאן דִּיתַעַר רוּחִיהּ.

תרגום לעברית

וְאִף עַל גַּב שְׂיִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בִּינֵיהֶם, וּבָא וּמְקַדִּים לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְקוֹרָא וְאוֹמֵר, (יִרְמִיָּה ג') שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹכְבִּים אַרְפָּא מְשׁוּבוֹתֵיכֶם. וְאֵין מִי שְׂעִיר אֶת רוּחוֹ. וְאִזּוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר, מִדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ קָרָאתִי וְאֵין עֹנֶה. הַקְדָּמֶתִי - וְאֵין אִישׁ, וְאֵין מִי שְׂעִיר אֶת רוּחוֹ.

טקסט הזהר

תָּא חֲזִי, בְּהָהוּא יוֹמָא דְּאַשְׁתַּכְּלַל בִּי מִשְׁכָּנָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶקְדִּים וְשָׂאֲרִי בֵיהּ. מִיד, וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיֹּדְבֶר יי' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר. וַיֹּדְבֶר יי' אֵלָיו, וְאוֹדַע לִיהּ דְּזַמִּינִין יִשְׂרָאֵל לְמִיחַב קַמִּיהּ, וְלֹאֲתַמְשַׁכָּנָא הָאִי אֵהָל מוֹעֵד בְּחוּבֵייהּ, וְלֹא יִתְקִים בִּידיֶיהּ (ס' א' בַּהֲדִיֶּיהּ), הֵדָּא הוּא דְּכָתִיב וַיֹּדְבֶר יי' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר. מֵאִי אָמַר לִיהּ. מֵאֵהָל מוֹעֵד, מַעֲסָקִי אֵהָל מוֹעֵד, דְּזַמִּין לֹאֲתַמְשַׁכָּנָא בְּחוּבֵיֶיהּ דְּיִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִתְקִים בְּקִיּוּמִיהּ. אֲבָל אֶסְנוּתָא לְהָאִי, אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קֶרְבָּן לִי. הֲרִי לָךְ קֶרְבָּנִין דְּאֶגִּין עַל כָּלָא.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, בְּאוֹתוֹ יוֹם שֶׁהִשְׁתַּכְּלַל בֵּית הַמִּשְׁכָּן, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הֶקְדִּים וְשָׂרָה בּוֹ. מִיד - וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיֹּדְבֶר ה' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר. וַיֹּדְבֶר ה' אֵלָיו, וְהוֹדִיעַ לוֹ שְׁעִתִּידִים יִשְׂרָאֵל לַחֲטָא לְפָנָיו וְשִׁיתַּמְשַׁכָּן אֵהָל מוֹעֵד הַזֶּה בְּחֻטְאֵיהֶם וְלֹא יִתְקִים בִּידיֶיהֶם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיֹּדְבֶר ה' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר. מָה אָמַר לוֹ? מֵאֵהָל מוֹעֵד, מַעֲסָקִי אֵהָל מוֹעֵד שְׁעִתִּיד לְהִתַּמְשַׁכָּן בְּחֻטְאֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יַעֲמֵד בְּקִיּוּמוֹ. אֲבָל הֶרְפוּאָה לָזֶה - אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קֶרְבָּן לָהּ. הֲרִי לָךְ הַקְרָבָנוֹת שְׁמַגְנִים עַל הַכָּל.

השלמה מההשמטות (סימן א)

רבי יהודה ורבי יצחק היו אזלי בארשא, עד דהו אזלי פגעו ביהווא ינוקא דהוה אזיל והוה לאי. אמר לון, לאינא דלא אכילנא יומא דין. אפיקו נהמא ויהבו ליה, אתרחיש לון ניסא ואשכחו חד נביעו דקיק דמיא (ס'א תחות אילנא) תחותהון ושיתו מניה ויתבו.

תרגום לעברית

רבי יהודה ורבי יצחק היו הולכים בדרך. בעוד שהיו הולכים, פגשו באותו תינוק שהיה הולך והיה עיר. אמר לו, אני עיר שלא אכלתי היום הזה. הוציאו להם ונתנו לו. התרחש להם נס, ומצאו מעין דק של מים (תחת האילן) תחתיהם, ושיתו ממנו וישבו.

טקסט הזוהר

פתח ההוא ינוקא ואמר, (ויקרא א) ויקרא אל משה, הכא אלף זעירא, אמאי. בגין דהאי קריאה לא הוה בשלימו, מאי טעמא דלא הוה אלא במשכנא ובארעא אחרא. בגין דשלימו לא אשתכח אלא בארעא קדישא. תו, הכא שכינתא, התם שלימו דדכר ונוקבא (דברי הימים א א) אדם שת אנוש, אדם שלימו דדכר ונוקבא, הכא נוקבא. תו סיפא דקרא וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר, בגין כה א' זעירא. ותו א' זעירא מתל למלכא דהוה יתיב בכורסיא וכתרא דמלכותא עליה ואיקרי מלך עילאה, כד נחית ואזיל לבי עבדיה, מלך זוטא אקרי. כה קודשא בריה הוא, כל זמנא דאיהו לעילא על כלא, מלך עילאה איקרי. כיון דנחית מדוריה לתתא, מלך איהו, אבל לאו עילאה כדקדמיתא. בגין כה אלף זעירא.

פָּתַח אוֹתוֹ תִּינוּק וְאָמַר, וַיִּקְרָא אֶל מֶשֶׁה, לָמָּה כָּאֵן א' זְעִירָה? מִשּׁוּם שֶׁהִקְרִיאהּ הַזֶּה לֹא הִתְהַבְּרָה בְּשִׁלְמוֹת. מָה הַטַּעַם? שֶׁלֹּא הָיָה אֵלָּא בְּמִשְׁכָּן וּבְאֶרֶץ אַחֲרֵת, מִשּׁוּם שֶׁאֵין שְׁלֵמוֹת נִמְצְאוֹת אֵלָּא בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה. עוֹד כָּאֵן שְׂכִינָה, שֵׁם שְׁלֵמוֹת שֶׁל זָכָר וּנְקֵבָה, (דְּבָרֵי הַיָּמִים א א) אָדָם, שֵׁת, אָנוּשׁ. אָדָם שְׁלֵמוֹת שֶׁל זָכָר וּנְקֵבָה. כָּאֵן נְקֵבָה. עוֹד, סוּף הַכְּתוּב, וַיִּדְבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֵהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר, מִשּׁוּם כֹּה א' זְעִירָה, וְעוֹד א' זְעִירָה. מִשָּׁל לְמֶלֶךְ שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב בְּכֶסֶף, וְכֶתֶר מְלָכוֹת עָלָיו, וְנִקְרָא מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן. כְּשִׁינֵרד וְהוֹלֵךְ לְבֵית עֲבָדָיו, נִקְרָא מֶלֶךְ קָטָן. כֹּה הַקְּדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא, כֹּל זֶמֶן שֶׁהוּא לְמַעֲלָה עַל הַכֹּל, נִקְרָא מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן. כִּיּוֹן שֶׁהוֹרִיד אֶת מְדוּרָו לְמַטָּה, הוּא מֶלֶךְ, אֲבָל לֹא עֲלִיּוֹן כְּמוֹ בְּתַחֲלָה, מִשּׁוּם כֹּה א' זְעִירָה.

טקסט הזהור

וַיִּקְרָא, הָכִי תִנְיָנוּ, זִמִּין לִיָּה לְהִיכָלִיָּה מֵאֵהֶל מוֹעֵד. מֵאֵן הוּא אֵהֶל מוֹעֵד, אֵהֶל דְּבִיָּה תִלְיָנוּ מוֹעֵדָא וְחָגָא וְשַׁבְּתָא לְמַמְנִי. כְּמָה דָּאֵת אָמַר (בְּרַאשִׁית א') וְהָיוּ לְאֵתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּבִיָּה שְׂרִיָּא חוֹשְׁבָנָא לְמַמְנִי, וּמֵאֵן אִיָּהוּ סִיָּהָרָא. כְּמָה דָּאֵת אָמַר (יִשְׁעִיָּה ל"ג) אֵהֶל בַּל יִצְעֹן בַּל יִסַּע יִתְדוֹתָיו לְנִצָּח.

תרגום לעברית

וַיִּקְרָא, כֹּה שְׁנִיָּנוּ, הַזִּמִּין אוֹתוֹ לְהִיכָלוֹ. מֵאֵהֶל מוֹעֵד, מִיָּהוּ אֵהֶל מוֹעֵד? אֵהֶל שְׁבוּ תְלוּיִים מוֹעֵד וְחָג וְשַׁבָּת לְמִנּוֹת, כְּמוֹ שְׁנַאָמַר (בְּרַאשִׁית א) וְהָיוּ לְאֵתוֹת וּלְמוֹעֲדִים, וְכוּ מִתְחִילִים לְמִנּוֹת אֶת הַחֲשֻׁבוֹן, וּמִיָּהוּ? הַלְכָנָה, כְּמוֹ שְׁנַאָמַר (יִשְׁעִיָּה לג) אֵהֶל בַּל יִצְעֹן בַּל יִסַּע יִתְדוֹתָיו לְנִצָּח.

לאמר, מאי לאמר, בגין לגלגא. אבל כלא חד ושפיר הוא, בגין דשלימו הוא אתר לגלגא מה דהוה סתים לגו. ובכל אתר, לאמר, כמה דאת אמר, וידבר יי אל משה לאמר, וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר. דאתייהיב רשו לגלגא, דהא אתמני לסיגרא ההוא מלה מאתר דמשה קיימא. וידבר יי לעילא. אל משה באמצעיתא. לאמר בפרייתא (ס'א בבתרייא) אתר דאית רשו לגלגא.

תרגום לעברית

לאמר, מה זה לאמר? כדי לגלות, אבל הכל אחד ויפה הוא, משום ששלמות הוא מקום לגלות מה שהיה נסתר בפנים, ובכל מקום לאמר, כמו שנאמר וידבר ה' אל משה לאמר, וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר. שנתנה רשות לגלות, שהרי היה צווי ללכנה אותו הדבר מהמקום שעמד משה. וידבר ה' - למעלה, אל משה - באמצע, לאמר - בחוץ (בסוף), המקום שיש רשות לגלות.

טקסט הזוהר

תו ויקרא אל משה, מה כתיב לעילא (שמות ט"ל) ויביאו את המשכן אל משה וגו'. אמאי אל משה, הכי אמרו, בגין דמשה חמא ליה בטורא וקודשא בריך הוא אחמי ליה בחיזו דעינא כמה דאת אמר (שמות כ"ז) כאשר הראה אותך בחר. (במדבר ח) כמראה אשר הראה יי את משה וגו'. וכתיב (שמות כ"ה) וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בחר. השתא דאיתאנו ליה, בגין דיחמי אי איהו כההוא משכנא דחמא (ס'א בגין דיחמי איהו ההוא משכנא דחמא).

תרגום לעברית

עוד ויקרא אל משה, מה כתוב למעלה? (שמות לט) ויביאו את המשכן אל משה וגו'. למה אל משה? כך אמרו, משום שמשה ראה אותו בחר, והקדוש ברוך הוא הראה לו כמראה העין, כמו שנאמר (שם כז) כאשר הראה אתך בחר. כמראה אשר הראה ה' את

מֹשֶׁה וְגו'. וְכָתוּב וַיֵּרָא וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אָתָּה מֵרָאה בְּהָר. עֲכָשׁוּ שֶׁהֵבִיאוּ לוֹ כִּדִּי שִׁירָאָה אִם הוּא כְּמוֹ אוֹתוֹ הַמִּשְׁכָּן שִׁירָאָה (כדי שיראה הוא אותו משכן שראה).

טקסט הזוהר

אָבֵל אָמַי וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה. אֵלָּא לְמַלְכָּא דְּבַעַא לְמַבְנֵי פְּלִטְרִין לְמִטְרוֹנִיתָא, פְּקִיד לְאוּמָנִין, הֵיכְלָא דָּא, בְּדוּף פִּלְן. וְהֵיכְלָא דָּא בְּדוּף פִּלְן. הֵכָא אֲתֵר לְעֲרִסְיָה. הֵכָא אֲתֵר לְנִיחָא. כִּיּוֹן דְּעֵבִידוּ לוֹן אוּמָנִין אַחֲמִיו לְמַלְכָּא. כֹּה, וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה מֵאַרְיָה דְּבִיתָא, אִישׁ הָאֱלֹהִים. כִּיּוֹן דְּאַשְׁתַּכְּלֵל הֵיכְלָא לְמִטְרוֹנִיתָא, זְמִינָת לְמַלְכָּא לְמִיכְלָא. זְמִינָת לְבַעֲלָה עֲמָה, בְּגִין כֹּה וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה. וּבְגִין דְּמֹשֶׁה מֵאַרְיָ דְּבִיתָא אִיהוּ, מָה כְּתִיב (שמות ל"ג) וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת הָאֹהֶל וּנָטָה לוֹ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה. מֹשֶׁה דְּאִיהוּ מֵאַרְיָה דְּבִיתָא עֲבָד הָכִי (מה) דְּלִית רִשׁוּ לְבַר נָשׁ אַחֲרָא לְמַעַבְד הָכִי.

תרגום לעברית

אָבֵל לְמָה וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה? אֵלָּא, לְמַלְכָּה שֶׁרָצָה לְבָנוֹת פְּלִטְרִין לְגַבִּירָה, צוּה לְאַמְנִים: הֵהִיכֵל הָזֶה בְּמָקוֹם פְּלוֹנִי, וְהֵהִיכֵל הָזֶה בְּמָקוֹם פְּלוֹנִי, כָּאֵן הַמָּקוֹם לְמִטְתָּה, וְכָאֵן הַמָּקוֹם לְמִנוּחָה. כִּיּוֹן שֶׁעָשׂוּ אוֹתָם הָאֲמָנִים, הִרְאוּ לְמַלְכָּה. כֹּה וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה, בַּעַל הַבֵּית אִישׁ הָאֱלֹהִים. כִּיּוֹן שֶׁנִּתְקַן הֵהִיכֵל לְגַבִּירָה, הִזְמִינָה אֶת הַמַּלְכָּה לְאַכֹּל, הִזְמִינָה אֶת בַּעֲלָה עֲמָה. מִשּׁוֹם כֹּה וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה, וּמִשּׁוֹם שֶׁמֹּשֶׁה הוּא בַּעַל הַבֵּית, מָה כְּתוּב? (שם לג) וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת הָאֹהֶל וּנָטָה לוֹ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה. מֹשֶׁה שֶׁהוּא בַּעַל הַבֵּית עָשָׂה כֹּה, (מה) שֶׁאִין רִשּׁוֹת לְאָדָם אַחֵר לַעֲשׂוֹת כֹּה.

טקסט הזוהר

וַיִּדְבֵּר יי אֱלֹיו דְּרָגָא אַחֲרָא עִילָאָה, וְכִדִּין בְּשַׁעֲתָא דְּאַזְדָּמֵן מֹשֶׁה לְמִיעָאֵל כְּדִין פִּתַּח וְאָמַר אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם. מַאי אָדָם הֵכָא, אֵלָּא כִּד אַתְחַבְּרֵן שְׂמִישָׁא וְסִיחָרָא כְּחֻדָּא. פִּתַּח וְאָמַר אָדָם, כְּדִכְתִּיב (חבקוק ג) שְׂמֵשׁ יֵרַח עֲמֵד זְבוּלָה. עֲמֵד וְלֹא עֲמָדוּ.

וַיִּדְבֹר ה' אֵלָיו, דְּרָגָה אַחֲרֵת עָלְיוֹנָה. וְאֵז, בְּשַׁעַה שֶׁהִזְדַּמֵּן מִשָּׁה לְהַכְנִס, אֵז פָּתַח וְאָמַר, אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם. מָה אָדָם כָּאֵן? אֵלָּא כְּשִׁמְתַּחֲכָרִים הַשָּׁמֶשׁ וְהַלְבָּנָה כְּאַחַד, פָּתַח וְאָמַר אָדָם, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב שְׁמֵשׁ יֵרַח עֶמֶד זָבֵלָה. עֶמֶד וְלֹא עֶמֶדוּ.

טקסט הזהור

כִּי יִקְרִיב מִכֶּם, הִכָּא אֶתְרַמִּיז מֵאֵן דִּיעֲבִיד פּוֹלְחָנָא דְקַרְבָּנָא שְׁלִים דִּישְׁתַּכַּח דְּכָר וְנוֹקְבָא, מִשְׁמַע מִכֶּם דִּישְׁתַּכַּח כְּחִיזוּ דִּילְכוֹן. קַרְבֵּן לִי, דִּיקְרִיב כֹּלָא לְאַתְאֲחָדָא כְּחָדָא עֵילָא וְתַתָּא. מִן הִבְהֶמָה, לְאַחְזָאָה אָדָם וּבְהֶמָה וְכֹלָא כְּחָדָא. מִן הִבְקָר וּמִן הַצֹּאן, אֵלָּין רְתִיכִין דִּאיִנוּן דְּכִיין. כִּיּוֹן דְּאָמַר מִן הִבְהֶמָה, יְכוּל מְכֹלָא בֵּין דְּכִיין בֵּין מְסֻאָבֹן, הִדֵּר וְאָמַר מִן הִבְקָר וּמִן הַצֹּאן וְגו'.

תרגום לעברית

כִּי יִקְרִיב מִכֶּם, כָּאֵן נִרְמִיז, מִי שֶׁיַּעֲשֶׂה אֶת הַקְּרָבֵן שְׁלִים, שִׁימְצָאוּ זָכָר וְנוֹקְבָה, מִשְׁמַע מִכֶּם, שְׁנַמְצָא כְּמוֹ הַמֶּרְאָה שְׁלֶכֶם. קַרְבֵּן לַה', שִׁיקְרִיב הַכֹּל לְהַתְאָחַד כְּאַחַד מַעֲלָה וּמַטָּה. מִן הִבְהֶמָה, לְהִרְאוֹת אָדָם וּבְהֶמָה, וְהַכֹּל כְּאַחַד. מִן הִבְקָר וּמִן הַצֹּאן, אֵלֹו הַמֶּרְכָּבוֹת שֶׁהֵן טְהוֹרוֹת. כִּיּוֹן שֶׁאָמַר מִן הִבְהֶמָה, יְכוּל מֵהַכֹּל, בֵּין טְהוֹרִים בֵּין טְמֵאִים? חֲזֹר וְאָמַר, מִן הִבְקָר וּמִן הַצֹּאן וְגו'.

טקסט הזהור

קַרְבְּנֵכֶם, קַרְבְּנֵי מִבְּעֵי לִיה. מֵאֵי קַרְבְּנֵכֶם אֵלָּא בְּקַדְמִיתָא קַרְבֵּן לִי, הַשְׁתָּא קַרְבְּנֵכֶם קַרְבֵּן לִי אָדָם קַרְבְּנֵכֶם מִן הִבְקָר וּמִן הַצֹּאן לְאַחְזָאָה יְחֻדָּא מַעֲלָא לְתַתָּא. וּמִתַּתָּא לְעֵילָא הִיִּינוּ קַרְבֵּן לִי, מַעֲלָא לְתַתָּא הִיִּינוּ קַרְבְּנֵכֶם. מִתַּל לְמַלְכָּא דְאִיהוּ יְתִיב בְּטוֹרְסָקָא עֵילָאָה לְעֵילָא וְכִרְסִיָּא דִּילִיָּה אֶתְתַּקֵּן עַל הַהוּא טוֹרְסָקָא וּמַלְכָּא עֵילָאָה עַל כֹּלָא. בַּר נֶשׁ דְּקַרִּיב קַרְבָּנָא (ס"א דורונא) לְמַלְכָּא, בָּעָא לְסַלְקָא מִדְּרָגָא לְדְרָגָא עַד דְּסָלִיק מִתַּתָּא לְעֵילָא לְאַתֵּר דְּמַלְכָּא יְתִיב, עֵילָאָה עַל כֹּל כֹּלָא. וּכְדִין יִדְעִין דְּהָא סָלְקִין

דורונא למלכא וההוא דורונא (ס'א דמלכא) מן מלכא איהו. נחית דורונא מעילא לתתא, הא ידיען דההוא דורונא (ס'א דמלכא) נחית מעילא לרחימא דמלכא דאיהו לתתא. כה בקדמיתא אדם סליק בדרגוי מתתא לעילא, וכדין קרבן ליי מן הבהמה מן הבקר, נחית בדרגוי מעילא לתתא וכדין קרבנכם.

תרגום לעברית

קרבנכם?! קרבני הנה צריה להיות! מה זה קרבנכם? אלא בראשונה קרבן לה', ועכשיו קרבנכם, קרבן לה' אדם, קרבנכם מן הבקר ומן הצאן, להראות יחוד ממעלה למטה. ממטה למעלה הינו קרבן לה'. ממעלה למטה הינו קרבנכם. משל למלה שהוא יושב בגג עליון למעלה, וכסאו מתקן על אותו הגג, והמלה העליון על הכל. אדם שמקריב קרבן (דורון) למלה, צריה לעלות מדרגה לדרגה, עד שעולה ממטה למעלה, למקום שהמלה יושב עליון על הכל, ואז יודעים שהרי מעלים דורון למלה, ואותו דורון (של המלך) מן המלה הוא. יורד דורון ממעלה למטה, הרי יודעים שאותו דורון יורד מלמעלה לאהוב המלה שהוא למטה. כה בתחלה אדם, עולה בדרגותיו ממטה למעלה, וזה קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר. יורד בדרגותיו ממעלה למטה, ואז קרבנכם.

טקסט הזוהר

בגין כה (שיר השירים ה') אכלתי יערי עם דבשי וגו' הינו אדם קרבן ליי. אכלו רעים הינו מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן. וכדין תקריבו את קרבנכם. אתו רבי יהודה ור' יצחק ונשקוהו. אמרו בריה רחמנא, דזכינא למשמע דא.

תרגום לעברית

משום כה, (שיר השירים ה) אכלתי יערי עם דבשי וגו'. הינו אדם קרבן לה', אכלו רעים, הינו מן הבהמה ומן הצאן, ואז תקריבו את קרבנכם. באו רבי יהודה ורבי יצחק ונשקוהו. אמרו, ברוך הרחמן שזכינו לשמע את זה.

אמר רבי יהודה יאות הוה לההוא ינוקא דלא ינדע כולי האי, ואנא מסתפינא עליה אי יתקיים בעלמא בגיני האי, אמר רבי יצחק ולמה. אמר ליה, דהא יכיל לאסתכלא באתר דלית רשו לבר נש לאסתכלא ביה ומסתפינא עלוי דעד לא ימטי לפרקוי יסתכל וישגח ויענשון ליה, שמע ההוא ינוקא. אמר, לא מסתפינא מעונשא לעלמין דהא בשעתא דאסתלק אבא מעלמא, בריה לי וצלי עלי וידענא דזכותא דאבא יגין עלי. אמר ליה מאן הוא אבוי. אמר בריה דרב המנונא סבא. נטלו ליה וארכבו ליה על כתפייהו תלת מילין. אזלו וסדרו מילין קמיה דרבי שמעון. אמר לון, ודאי ירותא אורייתא אחסין, ואלמלא זכותא דאבוי אתענש מלעילא, אבל קודשא בריה הוא, לאינון דאזילו בתרא דאורייתא אחסינו לה אינון ובנייהו לעלמין. (עד כאן מההשמטות)

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה, נאח הוא לאותו תינוק שלא ידע את כל זה, ואני פוחד עליו אם יתקיים בעולם בגלל זה. אמר רבי יצחק, ולמה? אמר לו, שהרי יכול להסתכל במקום שאין רשות לאדם להסתכל בו, ואני פוחד עליו, שטרם יגיע לפרקו יתבונן וישגח ויענישו אותו. שמע אותו התינוק, אמר, אני פוחד מענש לעולמים, שהרי בשעה שהסתלק אבי מן העולם, ברח אותי והתפלל עלי, ויודע אני שזכות אבי תגן עלי. אמרו לו, מי הוא אביו? אמר, בנו של רב המנונא סבא. לקחו אותו והרכיבו אותו על כתפיהם שלשה מילין. הלכו וסדרו את הדברים לפני רבי שמעון. אמר להם, ודאי ירשת התורה הוא ירש, ואלמלא זכות אביו, היה נענש מלמעלה, אבל הקדוש ברוך הוא, לאותם שהולכים אחר התורה, מוריש אותה להם ולבניהם לעולמים. (ע"כ מההשמטות).

רבי חזקיה, הנה שכיתח קמיה דרבי שמעון, אמר ליה,

תרגום לעברית

רבי חזקיה היה מצוי לפני רבי שמעון. אמר לו, זה שנקרא קרבן, קרוב היה צריך להיות, או קריבות. מה זה קרבן? אמר לו, הרי זה ידוע לחברים, קרבן הוא מאותם הכתרים הקדושים שנקרבים כלם כאחד ונקשרים זה עם זה עד שכלם נעשים אחד, ביחוד שלם, לתקן את השם הקדוש כראוי. זהו שכתוב קרבן לה'. קרבן של אותם כתרים קדושים לה' הוא, להתתקן השם הקדוש וליחדו כראוי כדי שימצאו רחמים בכל העולמות. והשם הקדוש שהתעטר בעטרותיו לבשם את הכל.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.